

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

A kicsorbult házbérkrajcár.

Pécs, 1900. augusztus 2.

A mit kezdettől fogva mindig hangoztattunk, ime beteljesedett: a közigazgatási bíróság meghozta elvi jelentőségű határozatát, a mely minden rendű és rangú köztisztviselőt lakbérilletménye erejéig mentesít a városi házbérkrajcár-adó megfizetése alól.

Hogy a városi tisztviselők fizetésemelése mellett hangulatot csináljanak oly időben, a mikor a mult bűnei kezdtek magukat megbosszulni a végkimerülésig kiszivattyuzott városi kasszán s a mikor a város tisztikara csaknem kivétel nélkül amugy is magasabb fizetéshez jutott előléptetés útján: egy tetszetős jelszót találtak fel, a mely arról regélt, hogy olyan arkánomot találtak fel, amely a katonatiszteket, az összes állami és törvényhatósági hivatalnokokat is a város adófizetőivé fogja tenni, még pedig közvetlenül s minthogy Pécs ugyis hivatalnokváros, a fizetésemelés új terhét tulyomó részben majd a katonákra és köztisztviselőkre sózzák.

Ez a különleges találmány a lakókra közvetlenül és kivétel nélkül kivetendő házbérkrajcár eszméje volt s ezt mondtuk mi már kezdettől fogva halva született ideának, mert ellenkezik a törvénynevel, a mely a köztisztviselőket mentesíti az ilyen közvetlen községi terhek alól. Házbérkrajcárt mindenütt, ahol az behozva van. a

házigazdára vetnek ki, de minálunk ezt javaslatba sem merték hozni, noha ily módon a kezelési költség s a veszendőbe menő összeg is kisebb lévén, 5% helyett 3% kivetése is elegendő lett volna. Nem hozták mégsem javaslatba, mert előre tudták, hogy ilyen javaslat a közgyűlésen elbuknék. Ebben az alakban ugyanis a házbérkrajcár nem lett volna egyéb, mint a direkt házadó főlemelése akkor, mikor az általános pótdadó ugyis már emelve lett s még az adómentes új házak is városi pótdadóval lettek megterhelve. Ezzel szemben gyenge vigasztalás lett volna az, hogy a háziurnak szabadságában áll a házbérkrajcárt a lakóira áthárítani, mert az áthárítási szabadság mellett legtöbb esetben hiányzott volna az áthárítás lehetősége, mert a hol allandóan olyan sok az üres lakás, mint nálunk, nem nagyon lehet a házigazdának a házbéren kívül még tetemes mellékterheket is a lakó nyakába varrni.

E fogadták tehát a házbérkrajcárt azzal a jelszóval, hogy a házigazdát nem lehet még jobban megterhelni; fizesse ezt az új adót közvetlenül a lakó, így legalább megadóztathatjuk azokat is, akik fizetésük után városi pótdadót nem fizetnek. Mivel pedig a tisztviselők fizetésemelését attól tették függővé, hogy a házbérkrajcárnak ily módon való szedését a kormány jóváhagyja, kijárták a kormánynál a szabályrendelet jóváhagyását is. Ekként per-

sze a jog, törvény és igazság nagyobb dicsőségére bekövetkezett az a feltétel, a mely törvény tiltó rendelkezésbe ütközik: a házbérkrajcár szabályrendelet kormányi jóváhagyást nyert, tehát a fizetésemelés föltétlen érvényűvé vált.

Csak hogy a szabályrendelet jóváhagyásától annak végrehajtásáig hosszú utat kell megtenni s közbe nagy árkokat keresztülugrálni. Nos, a tisztelt szabályrendelet egy ilyen közbeeső árokban elhasalt: a közigazgatási bíróság kimondta, hogy köztisztviselők lakbérilletményük erejéig bérelt lakásaiktól házbérkrajcárt nem tartoznak fizetni, bármennyire is kötelezze őket erre a miniszterileg jóváhagyott szabályrendelet, mert a törvény, mely a lakbérilletményeket mindeféle közteher alól mentesíti, erősebb bármilyen erős szabályrendeletnél is.

Nos, azt a blamázt, a mely a közigazgatási bíróságnak ebben a döntésében foglaltatik, köszönheti a jóváhagyásba belegratott kormány azoknak az uraknak, akik a jóváhagyást kijárták. De ha ez a dolog a kormányra nézve csak blamázs, Pécs város adózó polgáraitra meg éppen séggel mélyen a zsebbe vágó dolog. Mert kétségtelen tény, hogy az a házbérkrajcár-szabályrendelet mostani alakjában a közigazgatási bíróság döntése után többé meg nem állhat, mert olyanokat is megadóztat, akik ellen azt végrehajtani nem lehet.

A megváltoztatás pedig ugy el sem képzelhető, hogy megmaradjon az adózta-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A nemzet salakjai.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irtá: Németh Péter.

A külföldet valósággal előzőnlötték magyarjaink. Szorgalmas, derék, iparkodó munkásaivá váltak a külföldi államoknak, mindenütt csak elismerést és tiszteletet szerezve a magyar névnek. Azonban minden jónak megvan a maga rossz, az árnyoldala is, a külföldön élő magyarjaink között sajnos, számosan vannak, a kik visszaélnék magyar voltukkal, megtagadják nemzetük jellegét, a lovagias becsületeséget.

Kétféle magyart találhatunk a külföldön. Vagy olyant, a kit ambiciója, tudás vágya, iparkodása vitt idegen országba, vagy pedig olyant, a ki Magyarországon már megélni nem tudott, valami sötét pont helyeződik becsületére, jellemére s odahaza már elfujt talpa alatt a szél. És sajnos ilyen jellemtelen emberekkel a külföldön igen sokkal találkozhatunk, különösen Berlinben, Hamburgban, mert e városok az első stációi azoknak jó madaraknak, a kik szűkebb hazájukból menekülni kénytelenek, hogy idegen nemzet alattvalói között folytassák régi mesterségüket. S ha aztán letelepednek a

nemzet salakjai egy-egy világvárosban, addig onnét ki nem mozdulnak, míg vagy ki nem tiltják őket, vagy pedig olyasmit nem cselekszenek, a mi büntetést von maga után és így a büntetés elől menekülnek.

Szerencse azonban, hogy míg az ily kétes jellemű egyének lerontani igyekeznek jó hírnevünket, addig a sok törekvő magyar, a ki ambicióval dolgozik a külföldön és vasszorgalmával, kitartásával jó példát mutat, az a sok művész, a ki elismerést és dicsőséget szerez, megvédi külföldön a magyarság jó hírnevét.

Ha a berlini nagy kávéházakban körül nézünk és a járó-kelő vendégek zömét vizsgálát alá vesszük, a magyarokra azonnal ráismerhetünk. Ruhájuk divatos szabása, elegáns megjelenésük, napbarnított arcuk, mely teljesen elűt a porosz vonásoktól a legbiztosabb ismertető jelük. Ilyen magyar él vagy hatezer Berlinben és a hatezer magyar közül négyezer sosem tudja ma, hogy holnap lesz-e biztos betevő falatja. Az ilyenekből kerülnek ki azután a csalók, a hamisítók, a kik különösen honfitársaikat fonják be nagy előszeretettel s ha azokat kipumpoltak vagy jobbról-bairól becsapták, tovább mennek egy várossal züllött életüket mindaddig folytatni, míg rajta nem vesztenek.

Berlinben mi magyarok, a kik régebben ott tartózkodtunk, minden új magyar megjelenését bizonyos tartózkodással és bizalmatlan-

sággal fogadjuk. De nem is csoda, hisz néha a legjobb barátainkban is csalódtunk és olyanokról sül ki, hogy gazemberek, a kiket teljes bizalmunkkal ajándékoztunk meg.

Volt a berlini magyar egyesület elnökének egy titkára, a ki most Mexikóban gyarmatos. Mindenki jellemes, becsületes embernek ismerte, de rövid egy év alatt ő is eljátszotta kis játékait. Nem követett el kisebb dolgot, mint kenyéradója ellen dolgozott, annak hitelét megrontotta és pénzeit elkezelte. Hogy tisztí rangját el ne veszítse, meannie kellett Berlinből, a hol pár nap alatt teljesen lejártá magát. Berlinből elment, a szerencse kedvezett neki és ma Mexikóban gyarmatos.

Egy napon vagy nyolcad magammal ültem a Caté Westminsterben és vidáman tárgyaltuk a hazai eseményeket ékes magyar nyelven. A hazai hangokra a szomszéd asztal egy elegáns alakja is figyelmessé lett, pardont kért, bemutatta magát és közibénk ült. Mind-egyikünket megajándékozott névjegyével, a melyre e hangzatos név és szavak voltak feljegyezve:

Fritz Choner

Impressario und Journalist.

Beszélt a magyar nyelven kívül vagy öt másik nyelvet, előkelő, megnyerő modora volt azonban mikor a névjegyet láttam, mindjárt tisztában voltam emberemmel. Aztán gyanussá vált előttem az is, hogy ő egyedül még egyszer

tás mostani módja és csak a tisztviselőkre nézve tétessék bele az a módosítás, hogy azok lakbérilletményük erejéig mentesek a házbérkrajcár adó alól. Itt vagy meg kell változtatni az adóztatási rendszert, vagy eltörölni az egész szabályrendeletet.

Az adóztatási rendszer megváltoztatása, a házbérkrajcárnak a háztulajdonosra való kivetése nem lesz kereszülvihető, de nem is lenne igazságos, hogy tisztán a házbérjövedelem essék az új adó alá, más adóalapot képező jövedelmek pedig egészen mentesítsenek alóla.

Nem marad hát majd egyéb hátra, mint eltörölni az egész szabályrendeletet s a városi háztartásban ekként előálló hiányt direkt pótdadó emeléssel kipótolni. Hogy ezt a város adózó polgársága, mely már az eddigi adó alatt is roskadoz, hogyan fogja kibírni, az mellékes; fő, hogy a fizetésemelést nem lehet vissza csinálni, ha mindjárt oly u on kell is azt összehordani, a melyre ugyan rá nem lépett volna semmiféle közgyűlés, ha előre megmutatták volna neki.

Hirek.

Pécs, 1900. aug. 2.

Puskás Peti.

(Mese.)

Irta: Albert bácsi.

Valamikor valahol, a jó Isten tudja hol; réges-réges régen, a mikor még Jézuska is bocskorkában járkált a földön, a Mecsek-erdő kellős közepében lakott egyszer egy nagyon híres vadász, a kinek Puskás Peti volt a neve.

Egy napon este, a mikor Puskás Peti már egytől-egyig agyonlőtte aznapi tücske-bogarat, betoppan hozzá a király embere.

— Szerencsés jó estét, Puskás Peti uram, — szólt a király embere.

— Fogadj Isten, — felelt rá Puskás Peti, — hát mi járatban van?

— A király erdejében nagyon elszaporodtak a sárkányok, úgy, hogy minden fára

éppen tizenhárom sárkány jut. Ez a teméntelen sok sárkány annyi csibét, rucát, ludat pusztít el napról-napra, hogy maholnap már a király asztalára sem jut. A király föltette magában, hogy török-szakad, de kipusztítja ezt a temérdek sok nagyétű jószágot. A jövő héten nagy sárkányvadászat lesz és a király meghallotta, milyen híres vadász vagy, meghagyta, hogy te is ott légy ám.

Puskás Peti nagyon megörült, hogy a királyhoz mehet vadászni, másnap menten elindult, nehogy elkéssen a vadászatról.

Ment-ment, mendegélt, korán reggeltől késő estig mindig ment, végre elért egy nagy ribizke erdőhöz.

Nagyon elfáradt már, sötét is volt, mit volt mit tennie, lefeküdt egy ribizke fa alá s egerem begerem kis egér, még ringatni sem kellett s maris úgy aludt, mint a bunda.

Éjjeli tizenkét órakor, éppen a kísértetek órájában, rászállt egy szunyog az orra hegyére és úgy megcsipte, hogy abban a szempillantásban felébredt.

Körül néz, hát uram fia, a feje fölött egy rettenetes nagy kigyó lógott. A dereka két faág közé szorult s nem birt se le, se föl.

Puskás Peti nagyon megijedt a kigyótól s el akart futni, de alig szaladt pár lépést, a kigyó megszólalt.

— Jaj, édes vadász, ha van szivedben egy kis könyörület, hát ne szaladj el, hanem segits rajtam. Nem kívánom ingyen a fáradságodat.

Puskás Peti csak most ijedt meg igazán. Soha életében nem hallott kigyót beszélni.

— Nem segitlek biz én, — felelt Puskás Peti, — nem vagy te kigyó, hanem boszorkány.

— Nem vagyok én boszorkány, édes vadász, — szólt a kigyó, — csak segits rajtam, egész életedre boldoggá teszek.

Puskás Petinek jószive volt, visszajött és azt kérde a kigyótól:

— De hogyan segíthetek rajtad?

— Vágjál egy nagy póznát, azzal feszítsd szét ezt a két faágat.

Puskás Peti úgy tett, a hogy a kigyó mondta. Vágott egy hosszú póznát, szét feszítette azt a két faágat, a melyik közé a kigyó szorult és zsupsz, a kigyó leesett.

— Köszönöm édes vadász, köszönöm, — szólt a kigyó hálálkodva, — jó tetteid helyébe jót varj. Hová indultál?

annyt költött, mint mi nyolcan együttvéve. Gyémánt gyűrűi, ékszerai pedig nagyon kirittak a mi egyszerű társaságunkból.

És feltevésemben nem is csalatkoztam, mert Choner Frigyes hirlapíró és impressárió urat találkozásunk után két hétre Freiburgban másfél millió marka értékű család miatt elfogták. Choner ur chequeket, bankutalványokat horribilis összegekig hamisított. Németország különböző nagy intézeteit óriási összegek erejéig károsította meg, míg végre rajtavesztett.

Sajnos, hogy hasonló alakok igen gyakorta merülnek fel a látóhatáron és még sajnósbab, hogy többnyire magyaroknak vallják magukat. A bukott és csödbe került kereskedők megtakarított pénzükkel sokszor évekig is tartózkodnak Berlinben, mindaddig, míg hiszékeny üzletfelekkel nem léphetnek összeköttetésbe és azokat ki nem zsákmányolhatják. Berlin, Hamburg az első állomása a Magyarországon körözött gonosztevőknek, akik hazulról nyomtalanul el szoktak tűnni és mikor azután Berlinben, Hamburgban is valami »sikerült« dolgukért keresni kezdik őket, szépen átvitorláznak Amerikába, az új ígérlet-földjére.

Közös barátunk volt Berlinben kisjókai Tomola Frigyes. Szerettük a fiut, mert jó pajtás volt, ismertük már három hónapja, hát megbiztunk benne. Technikusnak adta ki magát, ki Berlinben folytatja tanulmányait. A pénzt csak úgy szórta, pár száz marka mindig volt a zsebében s azt mesélte, hogy ő ap-

jának, aki Budapesten többszörös háztulajdonos, egyetlen fia, a kire az apa szívesen áldoz, mert van miből. Megnyerő modoru, elégáns fiu volt, sokan örültek, ha kezet szoríthattak vele. Hívtonta száz márkát fizetett a butorozott szobájáért és úgy élt, mint egy magyar mánás. Egy izben ötven márkát ajánlott fel a berlini magyar egyesület ülésén jótékony célra és bizony kicsi híjja, hogy valami tisztségre meg nem választották.

Ez volt utolsó imponáló cselekedete, a melyet saját céljaira alaposan ki is használt.

Másnap beállított a berlini magyar egyesület elnökéhez, Krausz Bernáthoz, a ki mint előzékeny, gazdag és jótékony ember volt ismeretes.

Tomola ur kivett tárcájából 3000 márkát és így kezdte mondókáját:

— Kedves elnök ur, nézze, nekem 3000 marka készpénzem van, de holnap délelőtt tíz órára 4000 márkára van szükségem. Adjon kölcsön nekem pár napra 1000 márkát, hisz tudja, hogy gazdag ember az apám, adok egy kötelezvényt és nagy hálával vissza fogom idejében azt származtatni.

Az elnök ur szabatkozott, Tomola pedig folytatta:

— Nekem becsületbeli kötelezettségeim vannak. Ha nem kapom meg az ezer márkát, akkor vérem az elnök ur lelkén száradjon.

És Tomola a nagyobb hatás kedvéért

— A királyhoz megyek sárkány vadászatra, — felelt Puskás Peti.

— Tyű, mordizom adta, az valami nagyon veszélyes dolog, de te is segítettél rajtam, én is segíték rajtad. Itt van három golyó, mindegyiken három kereszt van, ezeket lödd a sárkányokra és mind elpusztul tőlük.

Puskás Peti megköszönte a három golyót s tovább ballagott. Ment-ment, mendegélt, egész nap mindig ment, estére úgy elfáradt, hogy egy tappodtat sem birt tovább menni, sötét is lett, mit volt mit tennie, lefeküdt egy egres fa alá s egerem-begerem kis egér, még ringatni sem kellett s úgy aludt, mint a bunda.

Éjjeli tizenkét órakor, éppen a kísértetek órájában, rászállt egy szunyog az orra hegyére és úgy megcsipte, hogy abban a szempillantásban felébredt.

Körül néz, hát uram fia, éppen a feje fölött egy rettenetes nagy bőregér ficánkolt a fán.

A bőregér egyszer csak elkezd jajgatni: — Jaj nekem, jaj nekem, beszorult a két fülem!

Puskás Peti még sohasem hallott bőregert beszélni, nagyon megijedt és elkezdett szaladni.

— Jaj, jaj, édes vadász, — szólt a bőregér, — ha van benned egy kis könyörület, ne szaladj el, hanem segits rajtam. Nem kívánom ingyen a fáradságodat.

— Nem segíték biz én, — felelt Puskás Peti, — boszorkány vagy te, nem bőregér.

— Nem vagyok én boszorkány, édes vadász. Csak segits rajtam, egész életedre boldoggá teszek.

Jó szive volt Puskás Petinek, vissza jött és azt kérdezte a bőregértől:

— De hogyan segíthetek rajtad?

— Vágjál egy póznát, azzal feszítsd szét ezt a két faágat.

Puskás Peti úgy tett, ahogy a bőregér mondta. Vágott egy hosszú póznát, szét feszítette azt a két faágat, a melyik közé a bőregér szorult és mixi-maxi, a bőregér szabad volt.

— Köszönöm, édes vadász, köszönöm, — hálálkodott a bőregér, — jó tetteid helyébe jót varj. Itt van egy sapka, ha ezt a fejedre teszed, ná minden állatnak megérted a szavát.

Puskás Peti megköszönte a sapkát s tovább ballagott. Ment-ment mendegélt, egész nap mindig ment, estére úgy elfáradt, hogy egy topott sem birt tovább menni, sötét is

kivett zsebéből egy elefántcsontagyu hat lövetű revolvert és játszadozni kezdett vele, mondván:

— Becsület nélkül egy percig sem akarok tovább élni.

Az elnök megszeppent.

— De ezer marka mégis sok... Azonban megbizom önben. Itt van egy ezer markás pénzutalvány a Dresdener Bankhoz.

Tomola meg aznap felvette az ezer márkát, de el is tűnt Berlinből, mintha a föld nyelte volna el. Egy hét múlva tudódott csak ki, hogy a nála lévő többi három ezer márkát is különböző egyénektől hasonló módon zsarolta ki.

A jómadarat Köinben nemsokára elfogták és félévre elcsukták. Egy szó sem volt abból igaz, a miket ő allított, az apja sem volt többszörös háztulajdonos Budapesten, e nemesi előneve sem volt »kisjókai«, a mivel oly nagyon imponált.

Midőn a börtönből kikerült s a berlini Friedrich-Strassén találkozott a magyar egyesület elnökevel, az elnökből kitört az indulat:

— Hát maga gazember mit keres itt?!

— Állást keresek elnök ur.

— Állást? Hát az ily gazemberek állást kapnak Berlinben, azt hiszi?!

— Igenis, hogy kapnak állást, mert Berlinben van egy egylet, mely kizárólag azzal foglalkozik, hogy a börtönből kikerült embe-

lett. mit volt mit tennie, lefeküdt egy málna alá s egerem-begerem kis egér, még ringatni sem kellett s úgy aludt, mint a bunda.

Másnap reggel, ahogy felébredt, tovább indult. Negyednapra elért a király kastélyába. A kastély kapuja előtt három ezüst katona járkált föl s le. Ezek rögvessd megismerték Puskás Petit s fölkiérték a király elé.

— Jó reggelt felséges királyom, — köszöntötte Puskás Peti a királyt.

— Hozott Isten édes fiam, — felelt a király, — csakhogy megjöttél. A vadászok már együtt vannak. Eredj te is hozzájuk.

Puskás Peti lement a többi vadászokhoz. Nagyon néztek ezek, a mikor meglátták Puskás Petit, mert hát szó ami szó, nem volt rajta olyan cifra uri ruha, mint ő rajtuk.

— Ki vagy te? — kérdezte tőle egy arany ruhás vadász.

— Én Puskás Peti vagyok, — felelt rá.

— Soha hírét sem hallottam, — szóltak az uri vadászok.

— Honnan jöttél? — kérdezték tovább.

— Én bizony a Mecsek erdőből jöttem, — felelt Puskás Peti.

— Tudsz-e löni? — kérdezték tovább.

Puskás Peti most már megharagudott, de nem szólt semmit. Elővett egy krajcárt, földobta a levegőbe, aztán puff, keresztüllötte.

Nagyon néztek erre az uri vadászok, ezt egyikük sem tudta megcsinálni, de azért még mindig nem tudtak megbarátkozni Puskás Petivel. De jött a király és a vadászok mind a király köré gyűltek. Most megfújták a vadász-kürtöt: tradara, tradara, tradattatatta és hajrá, elindult a sok vadász a sárkányok ellen.

A sárkányok megijedtek ennyi puskás ember láttára. Összebujtak, hogy azon tanakodjanak, mit tevék legyenek.

A vadászok erre közibük löttek. Durr, durr, durr, puff, puff, de bizony a sárkányok meg sem moccantak. A golyók úgy visszapatantak a bőrükre, mint a falról a borsó.

Puskás Peti nem lőtt egyet sem. A többi vadászok már minden puskaporukat ellőtték, de még egy sárkány sem esett el.

Ezt látva a király, odaszólt Puskás Petihez:

— Látod fiam, ezek a cifra ruhás vadászok nem tudnak semmit, most löj te.

Puskás Peti elővett egy keresztes golyót, beletette a puskába, aztán célzott, durr, a sárkányok csak úgy hőmpölyögtek.

Puskás Peti még két keresztes golyót lőtt a sárkányokba és Isten bocsá' még hirtmondó sem maradt belőlük.

A király úgy megörült, hogy össze-vissza csókolta Puskás Petit.

— No, Peti fiam — szólt a király — kívánj akármit és én megadom neked.

Puskás Peti összeütötte bokáját és imigyszólt a királyhoz:

— Köszönöm a jóságát, felséges királyom — felelt Puskás Peti — de a jóbul megárt a sok. Elég lesz egy is, de az aztán szép is legyen, jó is legyen, éppen hozzám való legyen.

— Tyü, fiam, te nagyon sokat kívánsz. Amelyik asszony szép, az nem jó, a melyik meg jó, az nem szép.

— Hát csak szép legyen — felelt Puskás Peti.

Kapott is olyan szép feleséget, hogy mindenki megirigyelte tőle.

Nagy örömmel vitte haza Puskás Peti szép feleségét, de harmadnap már megbánta. Most már elcserelelte volna egy csunyáért, de már késő volt.

Az asszony egész isten áldotta nap nem tett egyebet, mint csörölt-pörölt. Szegény Puskás Peti már az életét is meguntta. Most már azon tanakodott, hogyan eméssze el magát.

Megpróbált már mindenfélét, de hiába, semmi sem fogott rajta. Gondolt egyet, sem nem eszik, sem nem iszik, így mégis csak elpusztul valahogy.

Hét nap, hét éjjel nem evett már egy falatot, nem ivott egy cseppet, olyan gyenge volt már, hogy alig birt mozdulni. Magához hívta most a feleségét és azt mondta neki:

— Feleség, én nem bírom ki tovább a te gonoszságodat, én most meghalok. De mielőtt itthagynám az árnyékvilágot, hozd be az állatjaimat, hadd bucsuzzam el tőlük.

Az asszony szótfogadott. Először beeresztette a teheneket. Azok megálltak a szobában s mikor meglátták szegény gazdájukat halódnai, nagyon megsajnálta és azt mondták:

Mu, mu, mu,
Mu, mu, mu,
A dió, mogyoró
Törve jó, törve jó,
Szép asszony feleség
Verve jó, verve jó.
Mu, mu, mu.

Senki sem értette a tehenek beszédét,

csak Fuskás Peti, mert rajta volt a bőregértől kapott sapka.

Most bejöttek a kutyák. Azok is sajnálták szegény gazdájukat és azt mondták:

Hau, hau, hau,
Hau, hau, hau.
A dió, mogyoró
Törve jó, törve jó,
Szép asszony feleség
Verve jó, verve jó.
Hau, hau, hau.

Persze a kutyák beszédét sem értette más, mint Puskás Peti.

Most a tyukok, kakasok jöttek be bucsuzni. Ezek is sajnálták szegény gazdájukat s rákezdték:

Kikeriki, kotkodács,
Kikeriki, kotkodács.
A dió, mogyoró
Törve jó, törve jó,
Szép asszony feleség
Verve jó, verve jó.
Kikeriki, kotkodács.

Puskás Peti most kiugrott az ágyból, előkerített egy furkós botot és úgy elverte az asszonyt, hogy még a harmadik szomszédba is elhatott a sikogása.

Ha el nem hagyta, tán még most is veri.

*

Ha jók lesztek, jövő csütörtökön ismét mesélek.

Napirend 1900. augusztus 3-án.

Naptár: péntek, aug. 3. — Róm. kath: István feltalált. — Prot.: Lidia. — Görög-kel. (Julius 21.) Simeon. — Zsidó: Ab 8. — Nap két 4 óra 42 perckor; nyugszik este 7 óra 29 perckor. — Hold két délelőtt 12 óra 10 perckor; nyugszik este 10 óra 25 perckor. Hold elsőnegyede 6 óra 2 perckor délután.

Időjárás. A központi meteorologia intézet jelzése szerint: enyhe idő, helyenkint csapadék és zivatarok várhatók.

Katonai felülvizsgálat a vármegyén d. e. 8 órakor.

— (Egyházi ünnepek.) Augusztus valóban az ünnepek havának lehet nevezni. Nemcsak Nagy Boldogasszony és Szent István ünnepe, de több, szorosán egyházi ünnep is esik e hónapra. Ilyen volt tegnap Vasas Szent Péter ünnepe. Jézus legbuzgóbb apostolának, szent Péternek emlékét ünnepelte tegnap az egyház. A kereszténység elterjedésének legelső napjaiban a római poroszok elfogták szent Pétert, láncot raktak kezére-lábra s tömlőre vetették. Éjszaka nagy világozás támadt a tömlőben és egy angyal jelent meg a börtönben sinylődő apostol előtt. Az angyal érintésére lehullottak az apostol kezeiről a láncok, mire az angyal az örök serege között kivezette az apostolt a tömlőből. Ennek a bibliai históriának az emlékét ünnepelte az anyaszentegyház nagy fényvel tegnap. Ma, Porciunkula napján a ferencrendiek temlomában volt ünnepes istentisztelet és teljes búcsú. Folyó hó 5-én lesz Havi-Boldogasszony napja, a mikor is Pécs város fogadja mi ünnepet ül. E nap reggel 6 órakor körmenet megy a székesegyházból a Havi hegyre s *Magenheim* József, belvárosi plébános németül, *Ungváry* Antal, ferencrendi szerzetes magyarul és *Horváth* Mihály, budaikülvárosi plébániai segédlelkész horvátul tartanak ünnepi beszédeket. A havi-hegyi kápolnánál folyó hó 4-én este 6 órakor lesz az ünnepet bevezető ájtatosság s vasárnap reggel 5 órakor kismise, 10 órakor nagymise, délután 3 órakor litánia és délután 5 órakor az ünnepet befejező ájtatosság tartatik.

— (Városháza a plébánia-utcában.) Tegnap délután az összes városi hivatal osztályok főnökei szemlét tartottak a plébánia-utcában levő *Koronai-féle* házban. A szemle célja az volt, hogy a városházán meg nem fért s a torony alól bérhelyiségekbe kihelyezett s szétszórtan levő hivatalokat e házban helyezték el. A Koronai-féle ház már

reknek állást és tisztességes kenyérkereseti forrást szerezzen.

És Tomolának szereztek is Berlinben állást, de tisztességes ember nem áll vele szóba. Ily és hasonló alakokkal mindig találkozik a külföldön az ember, de a tapasztaltabbak őrizkednek minden újabb ismeretségtől.

Midőn Hamburgban jártam, a hamburgi magyar egyesület elnöke elpanaszkodott, hogy milyen kellemetlenségeket szerzett az ottani magyaroknak egy baranyai fia. A legelőkelőbb szállodában bérelt lakást, fényes uri módon élt ott pár hónapig és isten tudja miből, mindig pontosan fizetett. Az utóbbi időkben azonban hozomra élt, hozomra mulatott, hiteleztek is neki, mert azelőtt galánsan élt, egy szép napon azután több száz márka adósság hátrahagyásával nyomtalanul eltűnt. És különös, ugyanez időben a szálloda-vendégek közül többben arról tettek jelentést a rendőrségnél, hogy pénztárcájuk és értékcikkeik eltűntek.

És az ily dologkerülőket rendszeren az urhatnomság viszi bűnre. Dolgozni nem akarnak, élniük pedig kell, hát furfangos módon embertársaik kizsákmányolására utaznak. Ezek azonban többnyire oly emberek voltak, akiket a társadalom már odahaza Magyarországon kivetett kebeléből, a bűnhöz hozzászórtak, szegyenérzetük nincs és tovább haladnak a bűn ösvényén, míg valami fogházban be nem tejezik életüket. De vannak olyanok is, a kiket a könnyelműség, a meggondolatlanosság kerge-tett le a becsületesség utjáról.

Ezelőtt hat héttel találkoztam egy igazi művész vérrel, nagy tehetségű magyar emberrel Berlinben, Magyarország egyik legjobb nevű zenésze, a ki mint karmester volt alkalmazva egy vidéki színházban. Dolgozni nem szeretett, de azért jól akart élni. Fiatalon nősült, nem szerette családját és attól is menekülni akart. Berlinbe szökött tehát, jól jövedelmező állását ott hagyta Magyarországon és a bizonytalannak indult. Azonban elhagyta a szerencsése, boldogulni Berlinben sem tudott, mi magyarok tartottuk benne egy hónapig a lelket, hogy éhen ne haljon. Mikor azután hozzátartozói megtudták, hogy Berlinben van, akkor megrémült, hogy vissza kell mennie és elindult a még bizonytalanabbnak Hamburgon keresztül Amerika felé!

A külföldi magyarok ilyenek után nem csoda, ha mindig bizonyos kétkedéssel fogadják az új jövevényeket s míg meg nem győződnek tisztességes voltokról, nem biznak meg bennük.

Szerencsére, különösen külföldi magyar politikusaink, művészeink, nagyiparosaink a magyar névnek már megszerezték a tiszteletet, azért ha akad is a magyarok között salak, ezt természetesnek találják, mert minden nemzetnek meg vannak a maga kétes multu és jelenü egyénei.

A magyarokat általában azonban, különösen Németországban megszerették, mert kiérdemelték tiszteletüket és megbecsülésüket.

egyszer, régen, úgy a harmincas években volt már Pécs város városháza s bizony az óriási hosszú épület ma is megfelel ilyen célra. A szemlén is ezt konstatálták s már bevégzett dolognak lehet tekinteni, hogy november elsején a városházából kikelyezett összes hivatalok: a mérnökség, a községi bíróság, az erdészeti, a gazdasági hivatal, a fogyasztási adóhivatal és a rendőrség a Koronai féle házba költözik. Így hát két városháza lesz a városnak, de mind a kettő — régi. Hanem egy haszon mégis lesz a dologból, hogy a hivatalok legalább nem lesznek szétszórva a Király utcán, Percel-utcán, Nepomuk-utcán és a Széchenyi-téren s nem küldözgetik az ügyesbajos feleket az egyik bérházból a másikba! Csak aztán elérjenek ebben a fiók városházban.

— **(Az erdélyi püspök megyénben.)** Gróf Majláth Gusztáv, erdélyi püspök Bakócára érkezett és most ott időzik édes anyja, özv. gróf Majláth Györgyné társaságában, ki Dolni Miholjácra szintén Bakócára utazott.

— **(A Zsolnay szoborra)** a pécsi kereskedelmi és iparkamarához érkezett adományokról IX. kimutatás: A VIII. kimutatás összege 949 korona 56 fill. Temesvári kereskedelmi és iparkamara 50 kor. Meisels Lajos gyógyszerész Beregszász 4 kor., Egri ipartestület 5 kor., Magyar ipar és kereskedelmi bank részv. Budapest 100 kor. Összesen 1108 56 fillér.

— **(Letartóztatás diplomáciai megkeresésre.)** Érdekes letartóztatást fogantatosított tegnap este a rendőrség. Diplomáciai uton való megkeresés érkezett Svájcban a pécsi királyi ügyészséghez, hogy a rendőrség által tartóztassa le a Pécsen levő *Bärtschi* Jánost, a ki csalásért és okirathamisításért van körözve. A megkeresésben el volt mondva Bärtschiről, hogy ismert és a svájci hatóságok előtt már sokszor büntetett egyén, ki sajtókészítőnek adja ki magát, de tulajdonképpen csak háziszolga. És figyelmeztetés is volt a megkeresésben, hogy jól vigyázzanak rá, mert Svájcban már több ízben megszökött a börtönből. Az ügyészség értesítésére a rendőrség részéről *Trizler* Aladár, ügyletes rendőrbiztos kutatta a vádlott lakását; de az nem volt otthon s csak hosszas keresés után találtak rá egyik Jókai téri pálinkamérésben, a hol a rendőrbiztos letartóztatta s átadta a királyi ügyészségnek, honnan majd Svájcba fogják szállítani, hogy ott a csalásért és okirathamisításért ítéletet mondjanak felette.

— **(A kir. ítélőtábla elnöke szabadságon.)** *Blaskovich* István, a pécsi kir. tábla elnöke, ki néhány napi távollét után ma este érkezik haza Budapestről, holnap reggel hat heti szabadságra Bajorországban nyaraló családjához utazik. A táblai elnök távolléte alatt a kir. táblánál szünetelni fognak a nyilvános felülvizsgálati tárgyalások, melyek körülbelül szeptember hó elején veszik ismét kezdetüket.

— **(Mikor a miniszter naiv.)** A miként a tisztos vénség nem óvja meg az emberek szívét Ámor nyilai okozta sebekből, azaz, hogy az öreg ember sincs vértézve a

szerelmem ellen, aként nem zárja ki a miniszter uraknál a hivatali állásukkal járó nimbus a naivitást. Mert hát méltóztassanak csak elképzeini, mi történt? A nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter ur, ki — legalább a jelekből ítélve — rémségesen törődik a vidéki városok sorsával, egy rendeletet bocsajtott ki, mely szerint a nagy nyári hőségre tekintettel, a fertőző kórok elkerülése végett szigorúan meghagyja a hatóságoknak, hogy a csatornákat tartsák tisztán, a szennyvizek akadálytalan lefolyásáról gondoskodjanak, valamint a csatornában netáni esőzések által fejlődő talajvizek lecsapolására is hatósági szakközégek közbenjöttével gondot fordítsanak. És ezt a rendeletet megküldte a körültekintő, de kissé naiv miniszter nekünk is. Mert hát nem irigylésre méltó naivitas, nálunk a csatornák tisztántartását elrendelni?! Hat nem tudja a miniszter ur, hogy nálunk a csatornázás olyasmi, mi lenni van ugyan, de vanni nincs!

— **(Pályázat.)** A dunaföldvári m. kir. sóhivatalnál, egy sótárnoki állás van üresedésben; pályázati kérvények tizennégy nap alatt adandók be a szegszardi m. kir. pénzügyigazgatóságnál.

— **(Kinevezés.)** A budapesti kir. főügyész *Udvarlaki* Miklos szegszardi kir. ügyészségi irnokot, a budapesti kir. ügyészséghez, irnokká nevezte ki.

— **(Megtámadott rendőr.)** Sok bajt okoztak már a pécsi rendőrségnek a *Hubert* testvérek. *Hubert* Józseffel tegnap este is megtörtént, hogy verekedést kezdett részeg fővel egy csavargó leány miatt, a miért aztán bevitték a rendőrségre. Ma délelőtt pedig az öcsös, *Huber* Károly követett el olyan dolgot, a mi miatt szintén hüvösre jutott. Ugyanis *Huber* a sétatéren ma délelőtt 10 óra tájban az ott posztoló rendőrt részeg fővel megtámadta és meg akarta verni. A rendőr kénytelen volt kardot rántani s a támadó védekezés közben annak jobb karját meg is sebezte. Ez azonban még akkor sem hagyott fel a támadással, míg csak egy rendőr nem jött a megtámadott rendőr segítségére s ketten azután megfélemték a dühöngőt s bevitték a rendőrségre.

— **(Névmagyarosítás.)** *Kohn* Miksa siklósi illetőségű, szigetvári lakos vezetéknevének »Kertész«-re kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel, megengedtetett.

— **(Baka idillek.)** Nemhiába kiváltságos nép még nálunk a katonaság, de bizony az utolsó bundás is, ha csak egy óra óta van is rajta a mundér, már lenézi a civilt és nem érzi magát a polgári törvények alá tartozónak. Gyakran felszólaltunk már az ellen, a miben leginkább megnyilatkozik ez a »katona dolog« s ez az, hogy a bakák szívük választottjainak esténként kapu-, meg pinceablak-promenádot adnak s ilyenkor coki a járdáról a civileknek, mert különben kirepül a mire sem használt gyíkleső a hüvelyéből, vagy legalább is zaporként omlik a baka-stilusban tartott átkozódás a civil ellen. Sőt a derék baka urak annyira mennek, hogy nekik sífli a rendőrség is; arra sem hallgatnak, mint nem hallgatott tegnap este egy 52-ik gyalogezredbeli őrsvezető, a ki az Ir-galmasok-utcáján a 4-ik számú ház előtt »enyelgett« persze baka-módra, egy dézsa-

hölgygyel s okozott közbotránkozást illetlen udvarlásával a járókelők között, elfoglalván az egész aszfaltot az ő és szive választottja számára. Talán célszerű volna, ha az ezredparancsnokság nem adna kimenőt nagyobb számban esténként a bakáknak. Így mégis csak kevesebb helyen foglalják el a járdákat a kapuk előtt s nem okoznának közbotránnyt, — a hadsereg nagyobb dicsőségére!

— **(Jelentés a vizről.)** A főmérnöki hivatal a Tettye-forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a Tettye forrás vízszolgálató képessége folyó hó 2-án 2180 köbméter.

— **(Elhalasztott utóállítás.)** A vármegyei rendes katonai utóállító bizottság rendszeresen minden hó öt és huszadik napján szokott utóállítást tartani a Scholz-féle sörházban Augusztus hóban azonban ötödike Havi Boldogságszony napjára esik s így az utóállítást az ünnepre tekintettel folyó augusztus hó 6-án reggeli nyolc órakor tartják meg a Scholz féle sörcsarnokban. Ez alkalommal azon hadköteles baranyamegyei ifjak kerülnek utóállításra, kik a folyó évi március hóban tartott rendes katonai sorozáson megjelenni elmulasztották. Az ezen utóállításra megjelenni azok is kötelesek, kik lakhelyük bejelentését eddig elmulasztották s így mint ismeretlen tartózkodásuak tartattak nyilván. Meg nem jelenésük esetén, mint katonaszökevényeket, körözni fogják őket.

— **(Egyházmegyei hírek.)** *Rössler* Ferenc, cikói segédlelkész, *Bundalla* Béla mária kémendi plébános mellé helyettes plébánossá nevezetett ki, *Koch* Gyula maria-kémendi s. lelkész *Cikora* küldetett segédlelkézi minőségben. *Heil* Sebestyén az idei év végén képesített tanító püspök-laki osztálytanítónak nevezetett ki.

— **(Felvétel a konzuli akadémiába.)** A konzuli akadémiába a jövő tanévre új növendékeket fognak felvenni és ugyanott két alapítványi hely is van üresedésben. Az akadémia keleti és nyugati szakosztályra van osztva és a növendékek a szerint, vajjon keleti, avagy nyugati konzuli szolgálatokat akarnak a jövőben teljesíteni, bármelyik szakosztályban nyerhetik kiképzésüket. Egy-egy növendék évi ellátási költsége 2600 korona, a mely féléves részletekben fizetendő. Fővételi feltételek: a) magyar vagy osztrák állampolgárság; b) valamely magyar vagy osztrák gimnáziumtól nyert érettségi bizonyítvány; c) a német és francia nyelv bírása. A magyar korona országából származó pályázók kötelesek a magyar nyelv ismeretét kimutatni. Más nyelvekben való netaláni jártasság a fővételi folyamodványban megemlítendő. A folyamodványhoz a következő okiratok csatolandók: I. Az életkor kimutatása; II. honossági bizonyítvány; III. himlőoltási bizonyítvány; IV. egészségügyi bizonyítvány: ennek a bizonyítványnak, a mely egy közegészségügyi szolgálatban álló közeg által állítandó ki, határozottan ki kell fejeznie azt, hogy a pályázó teljesen egészséges és semmiféle testi hibája nincs; V. a végzett gimnáziumi tanulmányokról szóló összes bizonyítványok, ide értve az érettségi bizonyítványt is; VI. a c) alatt említett nyelvek elsajátításáról szóló bizonyítványok; VII. a szülők vagy gyámok nyilatkozata, hogy a fentemlített rendszeres költségeket viselni képesek. A fővételre vonatkozó folyamodványokat szept. 1-éig

Csak nőket érdekelhet e szenzátiós felfedezés!

„AFRODITIN“

mellszépítő, a háremhölgyek csodahatású laurus-irja, mely visszavarázsolja a női kebel elvesztett ifjúi üdeségét, ruganyos teltségét. A testbört bársonylágyságúvá és selyemfényűvé varázsolja. Ezen csodahatású ír gyógynövényekből készül, tehát semmiféle ártalmas anyagot nem tartalmaz. Egy tégely ára használati utasítással 4 korona. **Törvényesen védve.** A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „Stearoptinum“ laboratóriumában: **BUDAPEST, VII. kerület, Mexikó-ut 88. szám.**

a külügyminisztériumba Bécsbe kell intézni (Favoritenstrasse 15.)

— **(Vérmérgezés.)** Saját vigyázatlanságának lett áldozata a napokban Verőc Márton monostori lakos, ki — mint értesülünk — a háza körül dolgozgatván, rálépett meztláb egy a földön heverő szögpre. Mint ez már a nép fiai között szokásos, Verőc Márton nem igen törődött a dologgal, csak mikor már lába annyira feldagadt, hogy járni sem tudott, akkor fordult orvoshoz, kinek lelkiismeretes gyógykezelése dacára is behalt sebébe, miután azt elhanyagolva, vérmérgezést kapott.

— **(Kárpótlás a hadgyakorlatok káraiért.)** A kormány régebbi elhatározásához képest rendezte a katonai hadgyakorlatok által okozott károk megtérítésének ügyét s erre nézve szabályzatot alkotott. Mindenek előtt a szükséges megkülömböztetést teszi a miniszter egyrészt a katonai csapatok által gyakorlat közben okozott károk, másrészt az egyes katonai személyek által gyakorlatokon kívül okozott károk között. Az 1895. évi XXXIX. t. c. ugyanis előírja, hogy a katonai igazgatás a magánosok tulajdonában levő földterületeket gyakorlatok megtartására szabadon használhatja és ezt sem a tulajdonos, sem pedig a polgári hatóság nem korlátozhatja. Jövőre azonban az ilyen gyakorlatok megtartása felől a hely és az idő megjelölése mellett az illetékes kerületi előljáróság előzetesen lesz értesítendő. Az előljáróság kötelessége azután gondoskodni arról, hogy az érdekelt tulajdonosok a gyakorlat megtartása felől értesüljenek és hogy a területek őrzésével megbízott erdő és mező-örök a gyakorlat tartama alatt őrhelyeiken tartózkodjanak. A kárt ily esetekben kölcsönös becslések, illetve följegyzések alapján térítik meg. Ha azonban sem a tulaj-

donos sem az erdőőr és mezőőr jelen nem volna, a gyakorlat közben netán okozott károkról az illető katonai csapatparancsnok értesíti az előljáróságot.

— **(Garázdálkodnak a kofák.)** A mi derek kofáink, kik naponkint kronométer pontossággal elfoglalják a piacon helyeiket, egy idő óta sokat beszélgetnek magukról. Így a közeli útban küldöttségileg jártak a vármegyén, majd meg sztrájkot kezdtek, szóval kellően gondoskodtak arról, hogy szó essék róluk. Most azonban nem ilyen hősködéstről van szó, csupán arról óhajtunk beszélni, hogy a mi kofáink garázdálkodása kezd már tulmenni a határon. Dacára annak — ugyanis — hogy már számtalan esetben panaszt emeltek e miatt a rendőrségnél s nem egyszer a helyi sajtó is keményen leszólta őket, a mi kofáink azért nyugodt lélekkel folytatják ama kedvtelésüket, hogy kosaraikkal, butyraikkal az utcák keskeny járdáin menjenek végig s ott, mintha csak joguk lenne hozzá, oldalba tisztelik a járó-kelőket, holmi tej, vaj, turó és zöldséggel nekidörgölődzködve az embernek, végigkenik a ruháját s ha valaki véletlenül szerényen leszólni merészkednék őket, akkor ismert kofanyelven olyan replikába kezdenek, mely elől jobb megszökni. Jó volna, ha a rendőrség utasítaná sarkos közegeit, hogy némi gondot fordítsanak a járdán haladó kofákra, kik ha podgyaszt visznek magukkal, sokkal jobban elérnek a kocsiuton!

— **(A miniszter a zsidó kivándorlókról.)** Széll Kálmán belügyminiszter Pécs város hatóságához, mint az ország többi törvényhatóságaihoz is, most a romániai zsidó kivándorlás tárgyában körrendeletet intézett. Ezen körrendelet elmondja, hogy a belügyminiszter a Romániából kivándorló zsidók közül az ország területén való átutazást a legutóbbi napokig megengedte mindazoknak, akik az

ország területén való átutazáshoz szükséges eszközökkel rendelkeztek s csak azoknak nem engedte meg a határ átlépését, kik önfentartási eszközökkel s utiköltséggel nem voltak ellátva. A kivándorlóknak túlnyomó része azonban már Bécsig is csak hitsorsosai támogatásával tudott eljutni, onnan a továbbutazásra pedig ezek már semmiféle eszközzel sem rendelkeztek és az ily helyzetben levő, vagyon-talan, önfentartási eszközökkel sem rendelkező s továbbutazásra teljesen képtelen kivándorlókat más államok már nem hajlandók területükre bebocsátani, hanem azoknak visszaküldését határozták el. Mivel pedig az ily vagyon-talan, semmiféle önfentartási eszközökkel nem bíró tömegeknek az ország területén való megtűrése sem államrendőri, sem közgazdasági tekintetből meg nem engedhető, Magyarországra ilyképen visszairányított vagy visszajött ilyen kivándorlókat a belügyi kormány is kénytelen Romániába visszazállítani; és mivel ezen egyéneknek utközben való elhelyezése és kényszerítettségük úgy egyes községeknek, mint az államnak tetemes s indokolatlan anyagi terhével jár, de meg a kivándorlók érdekében is csak óhajtható annak meggátálása, hogy ezek utjuk bizonyos részéig eljutva, onnan költség hiányában egyik államból a másikba toloncoltassanak, a belügyminiszter ezen köriratával elrendeli, hogy mindaddig, míg Románia kivándorlási feltételei s módzatai véglegesen megállapítottak, a további bonyodalmak és nehézség kikerülése céljából, de maguknak érdekében is Romániából egyetlen kivándorló se bocsátassék az ország határára át.

— **(Hirtelen halál.)** Krausz Józsefné árpádi lakosnő a napokban elindult Pécs felé, hogy az itt szolgáló leányát meglátogassa. Nem mehetett azonban messze, mert az országuton hirtelen rosszul lett, összeesett s néhány pillanat múlva meghalt. — Ugy ta-

tom! — De fölhagyott e szándékával, jobbnak vélve haladéktalanul Konstantinápolyba utazni Kolibrivel, hogy ott vele megtartsa lakodalmát, mert hiszen ez a leányka török volt s a szultán őt is valódi törökké emelte.

XXII.

Éppen a legjobb időben állt ott egy csónak a rendelkezésükre. Kusma beszállt s noha ügyetlenségéből oly erősen megütötte magát, hogy egy ideig azt sem tudta, hol van ő, végre mégis magához tért, leült egy kis padra s ugyanazon a folyamon uszott lefelé, mely a nikolajeffi gimnázium egy falán levő térképen mint »idő folyam« foly Konstantinápoly felé.

Az e folyamon lefelé uszás oly rendkívül kellemes volt; oly sok vörös buvármadarat láthatott minduntalan; de mihelyt megközelítette ezeket, rögtön alámerültek s széles, vörös foltokká váltak.

És Kolibri vele utazott; azonban, hogy a napnak forró heve ellen védhesse magát, a csónakaljban vonta meg magát, hol időnkint a csónak fenekét kopogtatta.

Végre megérkeztek Konstantinápolyba.

A házaknak, mint ahogy rendes házakhoz illik, tiroli kalaphoz hasonló alakjuk van s a törököknek oly durva, megkövült az arcuk; csak hogy nem szabad azokat soká nézni, mert akkor összezsugorodnak, torzképet öltenek és szétmállanak, mint az olvadó hó.

Ime, ott a palota is, a melyben ő majd Kolibrivel lakik . . . És mily pompásan van abban minden berendezve! A falakon gyönyörű kárpitok . . . Mindenütt váll-

— Hohó! — mondá — először kávézzunk.

— Ejb, mire való az a kávé? Majd később.

— Nem! Most még meleg; később kihűlne az.

Aztán megfogva a leány az ibrik fülét, magasra emelte s mind a két csészét tele töltötte. A kávé vastag, csavarszerű sugarakban folyt alá. Kolibri a vállára hajtotta fejét s úgy nézte, a mint a kávé lecsurgott.

— Nos, tégy magadnak cukrot belé . . . igyál . . . én még nem iszom.

Kusma egy darab cukrot vetett a csészéjébe s egy hajtásra kiitta azt. A kávé nagyon erős volt és keserű.

Kolibri, orrcimpáját kissé felvonva, a csészéjén át mosolygott az ifjura. Aztán csöndesen letette a csészét az asztalra.

— Miért nem iszol? — kérdezte a hadnagy.

— Én? — kérdezte vontatott hangon.

Wassiljevics Kusma boszankodni kezdett.

— De legalább ülj hát közelebb hozzám!

— Mindjárt.

Bólintott a fejével s folyvást szemmel tartva a hadnagyot, előkereste gitárját.

— Mindjárt. Előbb azonban dalolni akarok.

— Jó, jó; csak ülj le.

— De táncolni is akarok. Táncoljak?

— Táncolni is akarsz? . . . No, azt szeretném látni. De nem lehetne azt későbbre halasztani?

— Nem . . . most . . . És én olyan nagyon szeretlek . . .

— Ejh, hát te csakugyan szeretsz! . . . Lám, lám! Nem bánom hát, táncolj te kis, csodálatos vadállat!

lálalták meg a járó kelők az országuton, amint összerokadt. Mint a megtartott orvosi boncvizsgálat megállapította, a szerencsétlen asszony hirtelen halálát napszúrás okozta.

— **(Pécsiek a kath. nagygyűlésen.)** Az augusztus 16—20 napjain Budapesten megtartandó kath. nagygyűlésre Pécsről nemcsak magánosok utaznak fel, hanem a helybeli kath. egyetemek is küldenek fel képviselőket. Így a pécsi Szent-Vince Egyet. kiküldte Hanuy Ferenc dr. titkár. Angster Emil orgonagyárcs és Szabó Géza asztalcs-mester működő tagokat. A budaikülvárosi kath. kör részéről felmennek: dr. Darányi Ferenc világi elnök. Alt Ádám, Brunner Károly, Alt János, Remes Ferenc és neje tagok. A pécsyegyházmegyei Oltáregyesület részéről Dulánszky Adolfné elnök. Cseh Marianna alelnök, özv. Brutschy Rezsőné, Horváth Józsefné. Scheirer Irén, Scheirer Málvin. Weissenberger Teréz. A pécsi kath. legényegylet részéről: Virágh Ferenc elnök, Radó János, Jandó Imre dékán, Kovácsovics I., Konrád Ádám, Szabó János, Majhenits József, Uhl Ferenc, Fleischmann Mihály, Krisztián József, Wéber János és Heider József.

— **(Gyulékony anyagok szállítása.)** A gyulékony anyagok szállítása tárgyában a m. kir. kereskedelemügyi miniszter most egy újabb rendeletet bocsájtott ki. A rendelet szerint eddig elégséges volt, ha a feladó közönséges módon csomagolva be a gyufákat vagy egyéb gyulékony anyagot, jelezte a csomag tartalmát s ráírta »Tűzveszélyes.« Miután azonban az országszerte elterjedt nagy nyári hőség folytán a jelzéssel való óvintézkedés mi biztosítékot sem nyújt, elrendelte a miniszter, hogy gyufákat, vagy egyéb gyulékony anyagot csakis oly csomagolással lehet feladni, mely teljes biztosítékot nyújt arra, hogy a tartalom sem a hő befo-

lyása, sem a szállítással járó mozgás, vagy dörzsölés által nem gyullad magától. Az eddigi »Tűzveszélyes« jelzés minden ládára felírandó.

— **(A belügyminiszter és a lelencek.)** Széll Kálmán belügyminiszter a »Fehérkereszt« országos lencsház-egyesület kérelmére a múlt évben megengedte, hogy az anyakönyvvezetők a nevezett egyesület részére, intézeti célokra, nevezetesen a dajkaságba kerülő gyermekek gondozására vonatkozó szerződés megkötéséhez szükséges születési anyakönyvi kivonatok helyett rövid tanusítványokat állíthassanak ki s a pénzügyminiszter hozzájárulásával azt is, hogy az intézet részére annak megkeresése alapján kiállítandó ezen tanusítványok külön szegénységi bizonyítvány felmutatása nélkül is, díj- és bélyegmentesen adhatók ki. Tekintettel arra, hogy a fehérkereszt egyesület országos intézet, tehát nem csak a székesfehérvárcsban, hanem fiókinézetek által immár az egész ország területén működik, azért a belügyminiszter a hivatkozott különleges engedély általános érvényűnek jelentette ki. Miután továbbá az egyesület rendeltetésénél fogva közcélra szolgál és így egyes intézeti helyisége is közintézetnek tekinthető, megengedte azt is, hogy az egyesület, az intézeteiben előforduló születések és haláleseteket írásban jelenthesse be anyakönyvezés végett.

— **(Kutyák a sétateren.)** Az egyszer véletlenül nem a nagyközönség panaszkodik a sétateren huncutkodó kutyák ellen, hanem az Erzsébet sétaternek érdemekben meggazdagodott és megöszült, karszalagos öre. Arról szól ugyanis a panasz, hogy a szabadon futkosó kutyák nem igen respektálják a sétater »Az ültetvények rongálása szigorúan tilos« felíratu tábláit, hanem vidám csaholással ugri-
rándoznak a sétater virágai között s tiporják

az ültetvényeket. Miután elvégre Pécs város összes kutyáit nem lehet a pecérrel összetogdostatni s a kutyatartó gazdáktól sem lehet követelni, hogy folyton nyomában szaladjanak kutyáiknak, jó volna talán a sétater közepén elterülő ültetvényeket dróttal vétenni körül, mert míg ez meg nem történik, addig aligha szűnik meg a kutyagarázdalkodás.

— **(Második Pécsi Lajos.)** A mióta városunk hivatásos szeszence, Pécsi Lajos, mint valami kiérdemült versenyparipa, letört, azóta egy darabig csend volt az állandó részegeskedés terén. Miután azonban kerek e világon senki sem pótolhatlan, Pécsi Lajosnak is akadt utóda valami *Wanicsek* József nevű ember személyében, ki valamikor hordár volt, most azonban kizárólag ivással foglalkozik. A derék ember ezen a héten már a részegség különböző fokaiban kétszer állt a közkórház zuhanya alatt s egyszer a rendőrség előtt. Második Pécsi Lajos a mai napon pedig a megye-utcán feküdt le a kövezetre, honnan e héten már harmadszor szállította be a rendőrség hordágyon a közkórházba.

Művészet, irodalom.

○ A »Zenélő Magyarország« zongora és hegedűzeneműfolyóirat most megjelent XV.-dik füzeté a következő szép s értékes zeneműajándékokat közli: I. Dr. *Fanzler* Lajos »Hosszas lázas éjszakákon.« — II. *Dóci* József »Hallja maga barna legény.« Magyar dalokat. III. *Yradier* S. A »fehér galamb — Die weisse Taube.« Spanyol serenadot 4 kézre IV. *Gaál* Ferenc »Jelige« férfikar, magyar dalárdáknak. V. *D'Amant* Leo. »Déliabé«

XXI.

Kolibri az asztalnak a tulsó végére állt, néhányszor végigfuttatá ujjait a hurokon s aztán, a hadnagynak csodálkozására, ki vidám, eleven dallamot várt, elkezdett lassu, egyhangu recitativet játszani, mindegyiket csak erőltetett hangon s testének mérsékelt, jobbra-balra himbálásával kísérve.

A leány nem nevetett; sőt még szemöldökeit is összevonta — e magas, boltívszerű finom szemöldököket, melyek közt éles kék vonal látszott, mely a kelet valamelyik betűjéhez hasonlított s valószínűleg festve volt. Szemét csaknem lehunyta, de a pillák alatt is villogott az, a mint folyvást Wassiljevics Kusmára szegezte.

De a fiatal ember sem tudott e csodálatos, fenyegető szemtől, a mindinkább kipirosodó barna arctól, a félig nyitott, mozdulatlan ajktól s a fejről kigyóként ütemszerűleg himbálódzó két hajfouattól elfordulni.

Kolibri folyvást ringatta magát ide-oda, anélkül, hogy helyéből kimozdult volna s csak lábait mozgatta könnyedén, a mint hol lábujjhegyre állt, hol a sarkára ereszkedett. Csupán egyetlenegyszer tett egy gyors fordulatot, midőn gitárját magasra emelve a légbe, átható kiáltás lebbent el ajkáról. Aztán újra folytatta az előbbi egyhangu dallam kíséretében a táncát.

Wassiljevics Kusma az alatt némán ült a kereveten, folyvást Kolibrira bámulva. Sajátságos, szokatlan érzés vett rajta erőt: könnyűnek, tulságosan könnyűnek érezte magát, mintha semmi sulya se volna testének; mintha usznék . . . S közben mintha hangyák mászkálnának a

bőrén; különösen kellemes lankadtságot vett észre a lábában s álmoságot előidéző csiklandást szem- és szájszögletén. Nem volt többé vágya és gondolata; végtelenül jól érezte magát; úgy tetszett neki, mintha egy »Eiopopeiá«-val ringatták volna álomra; mintha Emilia csevegne mellette s halkan susogta maga elé: »Babácska! . . . az én babácskám!« . . . Koronkint elkomorult a babácska arca. »Vajjon miért?« — kérde önmagától Wassiljevics Kusma. — »Oh, a füst miatt, melyet a füstölőgyertyácskák árasztanak« — válaszolta önmagának megnyugtatására. »Hiszen oly kék párázat van itt!«

És újra ringatta őt valaki — sőt oly kellemes, szép dolgokat is sugdosott a fülébe . . . De hát miért nem akart e susogás megszűnni? . . .

Azonban egyszerre csak fölnyilik a »babácska«-nak nagy szeme — oly nagyra, mint valamely hidnak az íve. A gitár kisiklik a kezéből s a padolatba ütődve, oly hangot ad, mintha az mélyen a föld alól szállna föl.

Kusmát valamely nyájaskodó jóbarátja gyöngéden, de szilárdan öleli át hátulról s rendbe hozza a nyakendőjét.

A hadnagy közvetlen maga előtt az ismeretlen horgos orrát, sűrű, vastag bajuszát, szuró szemét s kabátja ujját, azzal a három fényes gombbal, pillantja meg . . . és ámbár most ennek a szeme a bajusz helyén és a bajusz a szemnek a helyén látható, az orr pedig félre van csavarva, Wassiljevics Kusma még sem csodálkozik ezen legkevésbé sem, sőt ellenkezőleg, úgy tartja, hogy minden tökéletesen rendén van s szinte kedve kerekedett ennek az orrnak odakialtani: »Jó napot, Gergely barát-

(Fata Morgana.) Magyar szalontáncot. Ily gazdag tartalommal jelenik meg a „Zenélő Magyarországi” minden füzet. Évenként 24 füzet, minden füzet 10—10 oldal tartalommal a legjobban megválasztott kiváló sikerű újdonságokból összeállítva jelenik meg. E füzetszámok egész évre, 242 oldal tartalomra 12 tészi ára egész évre, 242 oldal tartalomra 12 korona, félévre 6 korona, negyedévre 3 korona. Egyes számok ára 60 fillér. Előfizethető a most folyó III. évfolyamra a „Zenélő Magyarországi” (Klökner Ede) zenemű kiadóhivatalában Budapesten. VI. Csengery utca 62., honnan jegyzeteket ingyen s bérmentve küldenek.

Séta a világ körül.

Pécs, 1900. augusztus 2.

— **Nagyszerű ajándék** jutott ismét a londoni Kensington muzeumnak. Jonides Konstantin nevű görög ember nagyszerű kép- és műtárgy gyűjteményét adományozta a muzeumnak. Csak azt kötötte ki, hogy a gyűjteményt külön kezeljék és az ő nevével lássák el.

— **Esketés háló-kabátban.** Ilyen még Amerikában sem volt eddig, ahol pedig már esketéseket a legkülönösebb módon: léghajókon, lovon, nyílt színpadon, stb. történtek. A háló-kabátban való esketés Wilimantiben, Connecticutban ment végbe. Ott egy Byron Brown nevű fiatal embert leendő apósa házából kitiltottak. Kedvese, Maggie Rym, beleegyezett, hogy megszökik vele és megbeszélték a dolgot a békebíróval is, hogy mihelyt a szökes sikerült, esketés végett nála azonnal megjelenjenek. Ryan azonban nagyon vigyázott a leányra, úgy, hogy ez csak éjjel után két órakor ugorhatott ki az ablakon át a keribe, hol Byron epedve várta. A békebíró javában aludt, amikor a fiatal pár háza előtt megjelent és dühösen csengetni kezdett. A békebíró fölugrott és kiment, de nem volt rajta más ornatus, csak egy háló-kabát és úgy, ahogy volt, rögtön neki állt és az ifjú párt megeskette.

— **Bordeauxi hastancosnő.** Különös jelenet játszódott le a minap a párisi világkiállítás egyik mulatóhelyiségében. Bazingue bordeauxi borkereskedő öt éves leánykájával meglátogatta a párisi világkiállítást s barangolásai közben oly helyiségbe tévedt, hol exotikus táncokat adtak elő, köztük legjobban kultiválva természetesen a hastáncot. Mikor az előadás megkezdődött, a kis Alice fölkiáltott: „Voilà mama!” Nini a mama! E szavakra az egyik táncosnő könyekben tört ki s nyomban eltűnt a színpad mögött. A jámbor borkereskedő előbb megdörzsölte a szemét, aztán ő is fölkiáltott. Mert a táncosnő az ő felesége volt, aki valami vegyi produktummal bronzzsínűvé tette az arcát s fölcsapott hastancosnőnek. Bazingue ur nyomban a legközelebbi rendőrralmásra ment s elmondta, hogy felesége másfél év előtt megszökött valakivel, magával vivén az ő 2000 frankját is. Pár perc múlva letartóztatták az exotikus hölgyet, ki zokogva beszélt el, hogy csábítója Párisba vitte, de ott elhagyta, miután a 2000 frankot a löversenyen elvesztették. Mivel nagy nyomorba jutott, a kiállításon keresett, s talált foglalkozást s nyolc nap alatt tökéletesen arab nő lett belőle. Látszólag mély bánattal kérte férje bocsánatát s a derék borkereskedő megbocsátott neki s vissza is fogadta a kis Alicra való tekintetből. Bazingue asszony erős esküvel fogadta, hogy ezután hű feleség lesz, mire a borkereskedő karját nyújtotta neki s elvezette az exotikus táncok csarnokából.

— **Csókraló leány.** Ohama nebraskai városban Atwood Fannie kisasszonyt letartóztatták. Borzalmas büntényt követelt el. Nyilvános helyen — talán fogadásból — megcsókolt egy uri embert ennek beleegyezése nélkül. Talán beleegyezett volna, de a leány

nem kérdezte. Az áldozat egy nemzetőr kapitány, akit a kisasszony nyílt utcán megölelt, megcsókolt. A kapitány kibontakozott az ölelő karokból, de a leány újból megölelte és hat csókot cuppantott ajkára, arcára, — aztán elszaladt. — Félórával utóbb a kisasszonyt letartóztatták, és most az ohamai közönség várja a bírói ítéletet.

Közgazdaság.

□ **Allatjárványok.** Megyénk Csarnóta községében a sertésállományban uralkodott sertésvész megszűnt, ellenben Somogy megye Gyékényes községében a szarvasmarhák között fellépett a lépfene s ezért a mára esett országos állatvásárt nem is tartották meg.

□ **Első Leánykiházasítási Egylet m. sz.** Folyó évi július hóban 1252 jutalékrész irattatott be és nászjutalékok fejében 30896 k. 10 f. fizettetett ki. 1900. január 1-től július 31-ig beirt összes jutalékrészek száma 8592 és a kifizetett nászjutalékok összege 264,626 k. 11 f. — Ügynökök fix fizetés és magas jutalék mellett felvétetnek Suranyi Jenőnél Pécsen.

TÁVIRATOK.

— **Udvári gyász az olasz királyért.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsből írják, hogy a király augusztus 5-től négyheti gyászt rendelt el Umberto olasz királyért.

— **Rainer főherceg a királynál.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti táviratát) Rainer főherceg ma Ischlbe érkezett. A király kihallgatáson fogadta.

— **Gyászmise Umbertóért.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Cetinjenben ma gyászmisét tartottak Umberto olasz király lelkiüdvéért.

— **A monzai királygyilkosság.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Prato helységben tegnap este letartóztatták Bresci Gaetano testvérét, a ki cipész; továbbá Merozzi nevű rokonát és két más anarkistát.

Monzából Brescit tegnap este átkísérték a milánói fogházba.

Római jelentés szerint az anarkisták azért határozták el Umberto megölését, mivel Olaszország kezdeményezte az anti-anarkista konferenciát.

A római rendőrség egy kis szöke fiatal embert nyomoz, kit sok pénzzel Monzában együtt láttak Brescivel.

Az eddigi tanúkihallgatások során kitűnt, hogy Brescinek a merényletben társa volt, a ki elmenekült.

Elbersfelden a rendőrség letartóztalt egy olasz munkást, ki úgy nyilatkozott, hogy Umberto olavan s a jövő évben egy másik uralkodóra kerül a sor. További letartóztatások küszöbön állnak.

— **Háboru Délafrikában.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Lorenzo — Marquezból jelentik, hogy a boerok kiűritették Machadopot s Lydenburg és Nellspruit között távirati összeköttetést létesítettek. Huszonnyolcadikán Renenkomp tábornok elfoglalta Fokhle erődöt.

— **Andrée léghajója.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Stokholm-

ban az Akadémiában Nordenskjöld és Nathorst sarkutazók jelenlétében ma felnyitották Andreeanak Izland mellett feltalált hajóját,

— **A khinai háboru.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Sismanow, orosz konzul, jelenti Burgasból, hogy a khinaiak Kalkanban az oroszok templomát és házeit felgyújtották, vagyonukat elrabolták.

Pétervárról írják, hogy Servianov tábornok jelenti július 30 dikáról, hogy Khabrinba az oroszokon kívül különféle nemzetiségű katolikus hittérítők is menekültek, köztük Rafaneky püspök, éjszaki Mandzsuria vikáriusa.

— **Talált hulla.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Kíspeszt és Erzsébetfalva között levő telepítvényen egy férfi holttestére akadtak. Felismerték benne Kovács Sebestyén, kecskeméti sertéskezeskedőt.

— **Harc Marokkóban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az algiri „Echo d'Oranje” egy táviratot közöl, mely szerint a marokkói dujmenia törzs július 30-án megtámadott egy francia kísérő csapatot. A franciák közül kilenc ember elesett és ugyanannyi megsebesült; de azért a támadókat visszaverték. A marokkóiaknak nagy vereségük volt.

— **A szultán részvéte.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Konstantinápolyból írják, hogy a szultán az olasz ügyvivő előtt kifejezte részvétét Umberto király halála felett.

— **Az új olasz királyi pár.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Monzából jelentik, hogy az új olasz királyi pár megérkezésekor a pályaudvar és a kastély összes bejárásait elzárták. Óriási közönség néma részvétellel fogadta az érkező III. Viktor Emánuelt és nejét Helenát; a király és királyné rendkívüli sápadtak voltak. Rögtön a királyi kastélyba hajtattak, mi alatt két idegen az anarkiát éllette. A rendőrgyűnözők rögtön elfogták őket s a tömeg meg akarta linchelni. A kastélyban a királyi család gyászházában várta őket. Margit királyné zokogva borult az új királyra, később nejére. Rögtön a halottas szobába léptek; leborultak s zokogva imádkoztak. A holttest megtekintése után a milánói egyetem tanárai azonnal hozzáláttak a holttest bebalzsamozásához.

— **Koholt merénylet.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Belgradból koholmányoknak jelzik a Sándor király elleni merényletről szóló hírerészletet.

— **Ki nyert?** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az osztálysorsjáték mai húzásán kilencvenezer koronát nyert a 2407. számú sorsjegy; huszezeret a 17.461. számú és tizezer koronát a 48.457, 78.090. és 98.947. számú sorsjegyek.

— **A romániai Ahasverusok.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A román zsidók közül 240 ma, a többi szombatán este indul Budapestről Kanadába. Egybegyűlt a számukra százezer korona, a mi gyűlt tizezer koronával együtt. Budapestről Brémába mennek s onnan hajón Kanadába.

KIR. TÁBLAI ÉRTESEITŐ.

1900. évi július hó 30-án s a köv. napokon elintéztett ügyek.

Születési tanács.

Polgári ügyek.

Előadó: *Pilch Antal.*

- III. 1733. Nagy Antal özv. Nagy Zsigmondné végr. — hh.
1758. Nagy Antal — özv. Nagy Zsigmondné végr. — mv.
1774. Néh. rendesi Bárany Dénes hagy. zárlat. — fo.
1881. » Jakobenov Mika hagy. — hh.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- III. 1943. Mautner Mór — Paulicsek János s n. végr. — hh.
1949. Fried Bernát és fiai cég — özv. Urhegyi Bálintné végr. — rend.
1965. Terasz Mihály — Gyurkin József s n. végr. — rend.

Előadó: *Tóth Béla.*

- V. 1721. ifj. Emmert János s t. — Ivanics Luka ing. birt. — fo.
III. 1928. Pécsi Sámuel — Süveges György végr. — hh.
1942. Pécs szab. kir. város kisajátítási ügye. — fo.
1950. Nesz Zsuzsanna — ifj. Armbruszt József végr. — rend.
1990. Rosenthal Jakab — Tóth Katalin végr. — mv.

Büntető ügyek.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 1970. Tóth Sándor lopás. — vu.
1968. Grosch Károly István s t. párviadal. — hh.
III. 217. Ifj. Bakó Sándor tulajd. ell. kih. — hh.
2020. Gyulai József rágalm. — rend.
2054. Petkó József s t. lopás. — rmv.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 2023. Steigl Éva s t. magzat elhajt. — hh.
III. 1982. Hangonyi István s t. sikk. — rend.
1973. » » » jogt. elsaját. — rmv.

Elintézésre kifizőtt ügyek.

Bejelentések 1900. évi augusztus hó 6. s köv. napjaira

Születési tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 1849. Czart Katalin s t. — Rausch Katalin végr. mszünt.
1934. Ifj. Muhr Mihály s n. — Sersinger Bálint s t. ing. tehern.
1971. Lancsuk község tagosítási ügye.
1972. » » » »
1984. Hásságy » » » »

Előadó: *Rökk Gyula.*

- III. 2006. Ruppert József — Dr. Krasznay Miklós végr.
2009. Letenyi takptár s t. — Spiegel Albert végr.
2011. Özv. Rosenbaum Márkné — Herner József s t. végr.
2017. Beck Péter — Stojkovic Stevó végr.

2026. Csanics Gyula s t. — ifj. Goblek József s t. végr.
2027. Novák Sándor — Simon György s t. végr.
2029. Nádossi Istvánné — Fischer Miksa bizt. végr.
2031. Günsberger Mór s t. — dr. Stein Henrik örökösvei végr.
2047. Takács Lőrinc s n. — Szabó Márton s t. végr.

Előadó: *Tóth Béla.*

- V. 2005. Pettenkofer Agát — Farahó (Pozsár) János házass. felb.
2013. Schneider Anna Mária — Schilling Péter házass. felb.
III. 2028. Bártint Márton — Burcsa János végr.

Büntető tanács.

Előadó: *Angyal Pál.*

- III. 2055. Bogdán József s t. k. t. sért.
2056. Riegler Füllőné anyakönyvi kih.
2066. Magyar István rágalm.
2115. Munkácsy Imréné s t. rágalm. és becs. sért.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- III. 2113. Surányi Jenő s t. súly. t. sért.
2117. Földi Ferenc s t. »

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

4789. sz.

Tlkv. 1900.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Müller József és neje Höffinger Erzsébet köröszerdei lakosok végrehajtatonak özv. Pulver Henrikné és társai albertfalui lakos végrehajtást szenvedett ellen 200 kor. tőke és jár. iránti végreh. ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén levő Keő községben a 444. sz. tjkvben felvett † 1126. hrsz. ingatlanra 232 kor.; a † 1171. hrsz. ingatlanra 808 kor.; a 445 sz. tjkvben foglalt † 1127. hrsz. ingatlanra 232 korona megállapított kikiáltási árban elrendelte hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1900. évi október hó 1-ső napján d. e. 10 órakor Keő községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsáranak 10%-át, vagyis 23 korona 20 fill., 80 kor. 80 fill., 23 kor. 20 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42-ik

§-a jelzett árfolyammal számított s az 1881. november 1-én 3333. sz. a. l. M. rendelet §-a kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, a vagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságánál, 1900. évi július hó 16-án.

Molnár,
kir. albiró.

V. 700.

1900. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbiróság 1900. évi V. IV. 132/5 számú végzése következtében Bóra aszító ügyvéd által képviselt Rezsnyák József javára Tóth Ferenc és neje ellen 82 korona 70 fillér s jár. erejéig 1898. évi február hó 23-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1000 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: gőzkazán nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járás bíróság 1900. évi V. IV. 132/5 számú végzése folytán 82 kor. 70 fill. tőkekövetelés, ennek 1900. évi február hó 7. napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltó díj és eddig összesen 148 koronában biróilag már megállapított költségek erejéig **Birjában leendő eszközzésére 1900. évi augusztus hó 13-ik napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102. §. értelmében, ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Pécsen, 1900. évi augusztus hó 1. napján.

Fonyó István,
kir. bírósági végrehajtó.

Ezen rovat alatti hirdetések ára **10 szóig 40 fillér**, — minden további szó 4 fillér.

APRÓ HIRDETÉSEK.

KISHIRDETÉSEK elfogadtatnak a kiadóhivatalban és az elárusító helyeken.

Lapunk egyes számai kaphatók és kishirdetések elfogadtatnak a következő helyeken:

Breisach Aranka,
(tőzsde, Irgalmasok-utca 2. sz.)

Grosz József,
(tőzsde, Jókai-tér.)

Gyimóthy Gyula,
(fűszerkereskedés, Vásár-tér sarkán.)

Habler Anna,
(tőzsde, Pécsi Takarékpénztár átellen.)

Herdlein-féle tőzsde,
(Király-u. Lyceum-templom átellen.)

Kugler József,
(fűszerkereskedő, Makár-utca)

Léhner Béla,
(fűszerkereskedés, Korona-vendéglő.)

Molnár János,
(fűszerkereskedés, Király-utca.)

Rözge István,
(fűszerkereskedés, Bátor és Klimó-u. sark.)

Sipos János,
(fűszerkereskedés, Pálya-utca.)

Özv. Tausz Vilmosné,
(dohánytőzsde, Király-utca 1. sz.)

Legszebb névjegyek, meghívók és egyéb nyomtatványok Taizs József könyvnyomdájában kaphatók.

Ugyanott **írószerek és papírok** nagy választékban raktáron tartatnak.

Bármely percztől kezdve kiadó az Árpád-utca 31. sz. alatt egy földszintes, egy szoba-, konyhából álló utcái lakás.

Egy kétszobából álló földszinti utcai lakást keres nov. 1-ére Surányi Jenő.

Meyer-Lexikon, II-ik kiadás, 20 kötet, teljesen jó állapotban, jutányosan eladó. — Cim a kiadóhivatalban.

Duplex petroleum lámpák — gázvilágítás bevezetése

miatt — olcsó áron eladók. — Cim a kiadóhivatalban.

Cserépkályhák, régi alakuak, olcsó áron eladók. Érdeklődők forduljanak a kiadóhivatalhoz.